

Procedura de extrădare – cererile de extrădare sosite datorită intenției unui proces
Autor: Avocat Doctor în Drept Martin Rademacher, Düsseldorf

Cuprins

- I. Introducere
- II. Competențe, procedură juridică, principii
 - 1. Principii ale procesului penal în acțiunea înaintată Curții Supreme a Landului
 - 2. Procedura de aprobare
- III. Desfășurarea procedurii
 - 1. Darea în urmărire
 - 2. Aducerea în fața judecătorului (§§ 21, 22 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală - IRG) și mandatul de arestare
 - 3. Procedura simplificată
 - 4. Cererea Procuraturii Generale pentru ordinul de arestare provizorie cf. § 16 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
- IV. Procedura tradițională de extrădare
 - 1. Eliberarea mandatului de arestare de către Curtea Supremă a Landului cf. §§ 15, 16 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 2. Interrogarea de către judecător în legătură cu cererea de extrădare cf. § 28 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 3. Hotărârea cu privire la continuarea detenției după o perioadă de două luni cf. § 26 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 4. Cererea Procuraturii Generale privind verdictul legat de admisibilitatea extrădării cf. § 29 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 5. Pregătirea hotărârii eliberate de Curtea Supremă a Landului cf. § 30 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 6. Invocarea Curții Federale de către Curtea Supremă a Landului
 - 7. Hotărârea Curții Supreme a Landului în legătură cu admiterea extrădării cf. § 32 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 8. O nouă hotărâre în legătură cu admiterea extrădării cf. § 33 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 9. Obiecția, interogarea ulterioară a urmăritului cf. § 3a din Codul de procedură penală, (§ 77 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)
 - 10. Plângere cu privire la încălcarea drepturilor constituționale adresată împotriva hotărârii Curții Supreme a Landului - Cererea unei ordonanțe temporare
 - 11. Aprobarea extrădării
 - 12. Principiul specialității (§ 11 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) – Cererea suplimentară (§ 35 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)
- V. Mandatul de arestare european
 - 1. Înnoiri esențiale în partea a 8-a a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 2. Modificări ale normelor de procedură determinate de Legea privind mandatul european de arestare
 - 3. Reglementarea termenelor în § 83c a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 4. § 83a în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală – Documentele de extrădare
 - 5. Mandatul de arestare european și chestiuni legate de detenție în procesul de extrădare pe teritoriul statului executant
 - 6. Hotărârea preliminară de consimțire de către Procuratura Generală și informarea urmăritului (§ 79 paragraf. 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)
 - 7. Cererea Procuraturii Generale de pronunțare a unei hotărâri cu privire la admisibilitatea extrădării cf. § 29 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 8. Verificarea hotărârii preliminare de consimțire a Curții Supreme a Landului în legătură cu admisibilitatea extrădării cf. § 29 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală
 - 9. Procedura simplificată
 - 10. Aprobarea extrădării de către Procuratura Generală
 - 11. Noua hotărâre legată de admisibilitate
 - 12. Executarea extrădării de către Procuratura Generală

Avocat Doctor în Drept Martin Rademacher, Düsseldorf

www.auslieferungsverfahren.de

extradition@gmx.de

Procedura de extrădare în Germania

I. Introducere

Cel ce urmează să fie predat unei alte țări, în baza unei cereri de extrădare pentru efectuarea urmăririi penale sau în scopul executării unei pedepse, se vede expus unei proceduri bine reglementate în țara în care își are momentan reședința. Acest articol prezintă desfășurarea acestei proceduri în Germania.

Extrădarea este una din formele cooperării judiciare internaționale în materie penală. Ea nu este o procedură penală independentă, ci e în principiu o procedură formală ce vine în sprijinul unei urmăriri penale la corea unui alt stat, procedură în care vinovăția persoanei urmărite nu este verificată - cu unele excepții (pentru Germania a se vedea § 10 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). În procesul ce are loc în statul solicitat, în baza unei cereri de extrădare primite, proces ce este reglementat în Germania în principal în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală (IRG), se hotărăște doar dacă urmăritul va fi extrădat și dacă va fi luat în arest până la pronunțarea acestei hotărâri.

Procesul de extrădare are o terminologie proprie. Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală a păstrat termenii tradiționali în cazul implementării deciziei-cadru de către Legea privind mandatul european de arestare, deși "Decizia-cadru privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene" (RbEuHb) folosește alți termeni și în loc de „extrădare” vorbește de un nou sistem simplificat de „predare a persoanelor” condamnate sau bănuite. În urma apariției Legii privind mandatul european de arestare sunt reglementate în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală două proceduri de extrădare diferite: cea tradițională/obișnuită – în cazul în care nu există alte acorduri de drept internațional (§ 1 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) – și cea specială pentru statele membre ale Uniunii Europene în baza mandatului de arestare european care, indiferent de denumire, nu este un mandat de arestare, ci de fapt o cerere de extrădare. Chiar și după crearea Legii privind mandatul european de arestare, nici un stat european nu poate obliga un alt stat membru să pună o persoană sub arest.

Din noul § 1 paragraf 4 al Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală reiese că mandatul european de arestare este în principiu parte componentă al principalului sistem de extrădare al legii amintite.

O particularitate a legislației germane privind extrădarea constă în „Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal” concretizate în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Aceste reglementări creează legătura între procuraturi și alte instituții, la scară mare și între tribunale, (a se vedea Nr. 3 paragraf 1 „Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal” – RiVAST.). Ele sunt în practică un ghid valoros pe parcursul desfășurării procedurii.

Procedura de extrădare în interiorul statului executant, descrisă în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, se împarte și în Germania într-o așa-numita „procedură de admisibilitate” în fața Curții Supreme a Landului (Oberlandesgericht), în care se verifică de către Curtea Supremă legalitatea extrădării și într-o așa-numită „procedură de aprobare” guvernamentală, prin care autoritățile verifică atât legalitatea, cât și posibilitatea existenței unor scopuri politice sau criminale în cazul unei extrădări. Procedura de aprobare a fost modificată cu ajutorul Legii privind mandatul de arestare european, pentru domeniul de aplicare al mandatului european de arestare, într-o procedură în două etape, care pornește de la obligația fundamentală de aprobare în favoarea statelor membre (§ 79 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

II. Competențe, procedură juridică, principii

Responsabile cu procedura de extrădare și chestiunile legate de detenție sunt în Germania: Procuratura Generală (Generalstaatsanwaltschaft) și Curtea Supremă a Landului (Oberlandesgericht), în a căror circumscripție urmăritul va fi prins sau, în cazul contrar, întâi pus sub investigație (§ 14 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). § 14 din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală este o reglementare specială

definitivă; odată stabilită, autoritatea locală competentă rămâne aceeași până la finalizarea procedurii de extrădere.

În principiu hotărârile Curții Supreme a Landului nu sunt contestabile (§ 13 paragraf 1 S. 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), dar Tribunalul poate modifica unele hotărâri în cazul apariției unor noi probe (§ 34 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Curtea Federală de Justiție ia decizii în privința unor probleme juridice individuale doar în urma existenței unei hotărâri preliminare a Curții Supreme a Landului (§ 42 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Urmăritul poate întâmpina către Curtea Constituțională Federală o plângere cu privire la încălcarea drepturilor constituționale, plângere întâmpinată împotriva hotărârii Curții Supreme a Landului, cu toate că – dacă va trebui mustărată încălcarea dreptului la audiere – va fi nevoie de efectuarea unei audieri ulterioare cf. §§ 33a Codul de procedură penală, 77 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală (a se vedea Curtea Constituțională Federală NStZ 2001, 203; Curtea Constituțională Federală, decret v. 7. 4. 2003 -2 BVQ 14/03).

1. Principii ale procesului penal în acțiunea întâmpinată în fața Curții Supreme a Landului

Acțiunea întâmpinată în fața Curții Supreme a Landului poartă caracteristici ale Codului de procedură penală. Se aplică principii ale procesului penal și garanții, iar Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală face referire în Articolul 77 la prevederile Legii privind administrarea justiției (GVG) și legea sa preliminară (EGVG), la reglementările Codului de procedură penală (StPO), ale Constituției (GG), ale Codului fiscal german (AO) și ale Legii privind delictele (OwIG). De asemenea și se acordă urmăritului principalele garanții ale unui proces penal. El trebuie să fie audiat (a se vedea Art. 103 paragraf 1 GG), are dreptul să tacă (a se vedea. §§ 21 paragraf 2 S. 2, 22 paragraf 2 S. 2, 28 paragraf 2 S. 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), urmăritul poate în orice etapă a procedurii să beneficieze de asistență juridică (§40 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) și în anumite circumstanțe și se va acorda asistență juridică din oficiu (§40 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Si mai ales măsurile de privare de libertate fac obiectul autorității judiciare (a se vedea. Art. 104 paragraf 1, 2 Constituția germană) și în chestiuni legate de detenție se aplică dispoziția constituțională ce impune o desfășurare cât mai rapidă a procedurii.

2. Procedura de aprobare

Verificarea aprobării extrăderii are loc totuși în Germania în cadrul unei proceduri cu caracter administrativ, prin care se verifică din nou legalitatea extrăderii, dar și posibilitatea existenței unor motive criminale sau de politică externă. Chestiunile interstatale, cum ar fi obligația de a extrăda conform normelor dreptului internațional sau estimarea, nu fac obiectul procedurii de admisibilitate, ci al procedurii de aprobare.

III. Desfășurarea procedurii

1. Darea în urmărire

Procedurile de extrădere încep în mod regulat cu căutarea "urmăritului" la nivel național în INPOL, și la nivel internațional în SIS (Sistemul de Informare Schengen) sau prin intermediul Interpolului, în cazul în care nu se cere în mod expres arestarea și extrădarea unei persoane cu domiciliu cunoscut în Germania. Procuratura și angajații Serviciului de Poliție sunt autorizați să efectueze o arestare provizorie, în cazul în care există premisele unui mandat de arestare în scopul extrăderii (§ 19 S. 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

În cazul în care urmăritul află înainte de arestare că este dat în urmărire, în Germania poate fi în anumite circumstanțe indicat ca acesta să se expună procedurii de extrădare, pentru ca eventual să se poată evita un arest temporar sau să se ajungă la o crujare de detenție. Căci, nici în procedura tradițională de extrădare, nici în procedura datorată mandatului european de arestare, nu există mențiunea obligatorie cum că urmăritul trebuie să se afle în arest pe perioada desfășurării procedurii.

Procuratura Generală și Curtea Supremă a Landului hotărăsc dacă o privare de libertate este necesară (a se vedea. § 15 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală: Pericolul de fugă sau de camuflare a dovezilor), fără ca statul solicitant să le poate impune anumite reguli.

Pe întreaga durată a procedurii de extrădare este posibil ca Procuratura Generală să anuleze privarea de libertate - fie și temporară - impusă împotriva urmăritului (a se vedea. §§ 21 paragraf 7 S. 2, 24 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

2. Aducerea în fața judecătorului (§§ 21, 22 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală - IRG) și mandatul de arestare

După ce este arestată, persoana urmărită trebuie prezentată în fața judecătorului celei mai apropiate Judecătorii, cel Tânziu în ziua următoare prinderii (§ 21 paragraf 1, § 22 paragraf 1 22 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). La această înfățișare, urmăritul nu are nici o șansă să fie repus în libertate, deoarece eliberarea nu intră în competența Judecătorului (cu excepția unor cazuri strict limitate).

Judecătorul are obligația să-l interogheze și să-l informeze pe urmărit în amănunt (a se vedea § 22 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), cu aceasta nu face însă decât să pregătească pasii următori ai procedurii în fața Curții Supreme a Landului, el însuși neavând în mod obișnuit posibilitatea să hotărască asupra repunerii în libertate. Doar dacă în timpul interogatoriului se constată că persoana prinșă nu coincide cu persoana pe numele căreia s-a eliberat mandatul de arestare, dacă mandatul de arestare a fost anulat sau executarea acestuia a fost suspendată, doar atunci judecătorul va trebui să emită ordonanța de repunere în libertate (§ 21 paragraf 3, § 22 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Dacă nu este vorba de nici una dintre aceste excepții, atunci după emiterea ordonanței de reținere, judecătorul va ordona transferarea urmăritului în centrul de detenție preventivă competent (Nr. 40 paragraf 3 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal).

Judecătorul informează pe lângă altele și despre (§ 22 paragraf 3 S. 3, § 21 paragraf 6 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) cele două posibilități ale extrădării simplificate cu respectarea (§ 41 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) și nerespectarea principiului specialității (§ 41 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

În legătură cu arestul provizoriu și cu arestul în scopul extrădării hotărăște în principiu Curtea Supremă competență abia după aceea, printre-un mandat scris de arestare în scopul extrădării (§ 17 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Judecătorul are însă obligația de a informa Procuratura Generală imediat și pe cea mai rapidă cale, în cazul în care urmăritul ridică obiecții împotriva arestării, obiecții ce nu sunt vădit nefondate, și în cazul în care chiar judecătorul are dubii în privința necesității continuării detenției, astfel încât Procuratura Generală să poată grăbi hotărârea Curții Supreme a Landului (§ 21 paragraf 5 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Judecătorul va trimite Procuraturii Generale protocolul interogatoriului împreună cu descrierea etapelor ce au mai urmat, pe care aceasta la rândul ei le va prezenta Curții Supreme a Landului, în momentul în care procedura se va continua.

Sfat de aplicat în practică:

Apărătorul urmăritului are oricând posibilitatea de a întârzi Procuraturii Generale și Curții Supreme a Landului declarații scrise în scopul apărării și ar trebui să se orienteze de la bun început când se intenționează pronunțarea unor hotărâri, pentru a-i se acorda amânări suficiente.

3. Procedura simplificată

Dacă urmăritul este de acord cu procedura simplificată printr-o declarație dată la protocol (§ 41 paragraf 4 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), atunci judecătorul va comunica aceasta prin telefon Procuraturii Generale. În acest caz extrădarea urmăritului poate fi aprobată fără desfășurarea procedurii formale de extrădare și de asemenea dacă Procuratura Generală, în urma consultării autorității sale superioare și datorită unor circumstanțe speciale, nu dorește să desfășoare totuși o procedură formală (Nr. 49 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal).

În același timp, urmăritul poate renunța la respectarea principiului specialității reglementat în § 11 din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Aceasta înseamnă că datorită consimțământului urmăritului, țara solicitantă poate extinde urmărire penală după extrădare și asupra unor fapte care nici nu au fost menționate în cererea de extrădare. Având în vedere că acest consimțământ nu poate fi retractat (§ 41 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), apărarea trebuie să invoce ineficacitatea consimțământului urmăritului, în cazul în care urmăritul nu a fost informat suficient sau dacă există vreun neajuns în declarația de consimțire a acestuia.

4. Cererea Procuraturii Generale pentru ordonanța de arestare provizorie în conformitate cu § 16 din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Imediat după prezentarea în fața judecătorului, Procuratura Generală trebuie să ceară imediat Curții Supreme a Landului să ia o decizie în legătură cu arestarea (§ 21 paragraf 4 S. 2 „Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală”), atunci când dorește păstrarea urmăritului în arest.

În acest caz nu se întâmplă nimic în mod automat. În procedura germană de extrădare statul solicitant nu poate forța emitera unei ordonanțe de arestare. Această ordonanță reprezintă un act suveran al statului solicitat (Curtea Federală de Justiție St 30,152 ff., 159; 32, 221 ff., 230, cu trimitere la Hotărârea Curții Constituționale Federale 57,9ff., 32).

Hotărârea de arestare a Curții Supreme a Landului centrată de către Procuratura Generală imediat după prindere, se ia de cele mai multe ori în baza unei descrieri foarte precare a faptelor, fapte pe care urmăritul va trebui să le dezvolte după posibilități. Căci, conform § 25 paragraful 1 din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală Curtea Supremă a Landului poate să anuleze executarea mandatului de arestare în scopul extrădării, în cazul în care câteva măsuri radicale oferă garanția siguranței procedurii. Ca și în cazul procedurii legate de detenția preventivă, se urmărește eliminarea pericolului de fugă sau de camuflare a dovezilor (a se vedea § 15 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), deși pericolul de camuflare a dovezilor intr-o procedură de extrădare nu prea poate fi luat în considerație.

IV. Procedura tradițională de extrădare

Evoluția în cadrul procedurii tradiționale de extrădare este parțial diferită față de cea în cadrul procedurii de extrădare în baza mandatului european de arestare.

1. Eliberarea mandatului de arestare de către Curtea Supremă a Landului în conformitate cu §§ 15,16 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Decizia Curții Supreme a Landului cu privire la arestul în scopul extrădării sau la arestul provizoriu în scopul extrădării se ia imediat după interogarea de către judecător, fără ca o nouă audiere să aibă loc.

Curtea Supremă a Landului poate să emită ordonanța de arestare în scopul extrădării, chiar înainte de primirea cererii de extrădare (§ 16 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), dacă observă un motiv pentru arestare. Acest lucru nu este valabil doar în cazul în care extrădarea pare de la bun început inadmisibilă (la „Pronosticul de inadmisibilitate” a se vedea § 15 paragraf 2 Legea

privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Conform § 16 paragraf 2 din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală mandatul temporar de arestare în scopul extrădării trebuie anulat, dacă urmăritul a petrecut deja două luni în arest în scopul extrădării, din momentul prinderii sau din momentul arestării temporare, fără ca în acest timp să se fi primit cererea de extrădare sau documentele de extrădare. Dacă ordonanța de arest provizoriu în scopul extrădării a fost emisă de un stat din afara Europei, atunci termenul limită de detenție este de trei luni.

După primirea cererii de extrădare și a documentelor de extrădare, Tribunalul General Superior (Curtea Supremă) va hotărî imediat în legătură cu perioada continuării detinției. Printre premisele unei cereri de extrădare conform regulamentului, se află și respectarea traseului prevăzut și în cazul corespondentei comerciale, căci altfel nu poate fi garantată verificarea legitimății autorității emițătoare a cererii (a se vedea. OLG Düsseldorf StV 2004, 146).

Arestarea provizorie în scopul extrădării și arestarea în scopul extrădării vor fi ordonate de către Curtea Supremă a Landului printr-un mandat de arestare în scris (mandat de arestare în scopul extrădării) (§ 17 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). În acesta trebuie să menționăti: urmăritul, statul în care acesta urmează să fie extrădat în funcție de circumstanțele cazului, fapta care îl se impune urmăritului, cererea sau faptele, în cazul § 16 paragraf 1 Nr. 2, din care reiese că urmăritul este suspectat de comiterea unei infracțiuni ce poate atrage după sine extrădarea acestuia, motivul arestării și faptele concrete din care a rezultat acest motiv.

După primirea cererii de extrădare, Procuratura Generală cere prelungirea arestului provizoriu în scopul extrădării cf. § 16 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală sau cere ordonanța de arestare în scopul extrădării cf. § 15 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, precum și interogarea urmăritului cf. § 28 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Cu acestea începe de fapt procedura de verificare a admisibilității extrădării.

2. Interogarea de către judecător în legătură cu cererea de extrădare în conformitate cu § 28 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

După primirea cererii de extrădare la Curtea Supremă a Landului, va avea loc o nouă audiere în fața judecătoriei în a cărei circumscripție se află urmăritul (§ 28 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Doar în cazuri de excepție are loc o audiere în fața Curții Supreme a Landului, unde de altfel în mod normal urmăritul nu se prezintă niciodată pe parcursul desfășurării întregii proceduri.

Cu ocazia acestei audieri la judecătorie în scopul pregătirii deciziei de admisibilitate, urmăritul poate ridica obiecții împotriva extrădării, ale căror fundamente au fost dinainte explicate prin intermediul unor declarații scrise ale apărării, având în vedere circumstanțele deseori complicate ale procedurii.

În legătură cu fapta de care este acuzat, urmăritul va fi interogat doar în cazul în care Procuratura Generală cere aceasta în mod exceptional; în orice caz, declarațiile făcute de urmărit în timpul audierii vor trebui trecute în protocol. Dacă persoana urmărită nu ridică nici o obiecție împotriva extrădării, atunci judecătorul o va informa pe aceasta încă o dată în legătură cu procedura simplificată și consecințele juridice ale acesteia (§ 41 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), iar declarațiile persoanei vor fi menționate în protocol (§ 28 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Însă audierea urmăritului în legătură cu cererea de extrădare cf. § 28 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală poate să aibă loc, în urma emiterii unei ordonanțe speciale de către Curtea Supremă a Landului, în același timp cu audierea cf. §§ 21, 22 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală.

3. Hotărârea cu privire la continuarea detenției după o perioadă de două luni cf. § 26 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

După emiterea ordonanței de arestare în scopul extrădării, Curtea Supremă a Landului trebuie să ia o nouă hotărâre în legătură cu prelungirea detenției o dată la două luni (§ 26 paragraf 1 S. 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Mandatul de arestare în scopul extrădării se va anula din momentul în care premisele pentru un arest provizoriu în scopul extrădării sau pentru un arest în scopul extrădării nu mai sunt îndeplinite sau din momentul în care extrădarea va fi declarată ca fiind inadmisibilă (§ 24 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Mandatul de arestare în scopul extrădării se va anula în cazul în care Procuratura Generală cere acest lucru (§ 24 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), de asemenea în cazul în care autoritatea străină retrage cerea de prindere sau dacă – în urma unei interpelări – aceasta declară că nu se mai cere luarea în arest sau extrădarea urmăritului (Nr. 44 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal).

4. Cererea Procuraturii Generale privind hotărârea în legătură cu admisibilitatea extrădării cf. § 29 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Procedura preventivă de admisibilitate conform §§ 29 ff. Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală vine în urma cererii Procuraturii Generale către Curtea Supremă a Landului în legătură cu admisibilitatea extrădării (§ 29 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Odată cu depunerea acestei cereri, Procuratura Generală verifică și dacă împotriva urmăritului este deschisă o altă procedură penală sau dacă trebuie executată o detenție sau o sancționare disciplinară și luarea unei măsuri de siguranță (Nr. 45 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal). Dar desfășurarea procedurii de extrădare nu va fi împiedicată de existența unei proceduri penale germane. Doar că executarea extrădării ar putea fi amânată pentru mai târziu (Nr. 45 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal).

Un cetățean străin nici nu poate fi expulzat până la emiterea hotărârii legate de extrădare. De aceea Autoritatea pentru străini va fi informată de către Procuratura Generală despre pregătirea unei proceduri de extrădare (Nr. 46 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal). Dacă se cunoaște faptul că o procedură de încetătenire este în desfășurare, atunci Procuratura va anunța și Autoritatea pentru încetătenire (Nr. 48 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal).

5. Pregătirea hotărârii eliberate de Curtea Supremă a Landului cf. § 30 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Pregătirea hotărârii privind admisibilitatea extrădării cf. § 30 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, necesită ca împreună cu cererea Procuraturii să se prezinte și documentele de extrădare în fața Curții Supreme a Landului. Dacă documentele de extrădare nu sunt îndeajuns de concluante pentru aprecierea admisibilității extrădării, atunci hotărârea Curții Supreme a Landului va fi luată doar după ce statul solicitant a avut destul răgaz să trimită documente suplimentare (§ 30 paragraf 1 S. 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), răgaz a cărui durată poate fi stabilită anterior (§30Abs.1S.2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Curtea Supremă a Landului îl poate audia pe urmărit (§ 30 paragraf 2 S. 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Poate aduna alte dovezi cu privire la admisibilitatea extrădării. În cazul excepțional prevăzut în § 10 paragraf 2 și anume, când suspiciunea de vinovătie urmează să fie verificată, cererea de dovezi privind admisibilitatea extrădării se extinde și asupra demonstrării faptului dacă urmăritul este într-adevăr vinovat de fapta de care este suspectat. Asupra felului și numărului de probe necesare hotărâște Curtea Supremă a Landului fără să fie împiedicată de motiuni, desistări sau alte decizii anterioare (§ 30 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Curtea Supremă a Landului poate să realizeze și o ședință de judecată oral în scopul pregătirii

hotărârii (§ 30 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), ceea ce apărătorul chiar ar trebui să ceară cu insistență. De altfel, judecătorii care decid asupra sortii urmăritului, nu îl vor întâlni pe acesta nici măcar o singură dată. Audierea personală are loc de obicei doar în fața judecătorilor care nu vor emite hotărârea finală (§§ 21, 22 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Luând în considerare faptul că urmăritul - în afară de plângerea cu privire la încălcarea drepturilor constituționale – nu are nici o altă modalitate juridică de recurs împotriva hotărârii Tribunalului privind admisibilitatea extrădării, nici măcar una ce ar necesita o admitere sau una asemănătoare unei revizii, atunci devine cu atât mai clar faptul că apărarea trebuie să prezinte toate faptele concrete, nu numai tribunalului, ci și urmăritului.

6. Invocarea Curții Federale de Justiție de către Curtea Supremă a Landului

Curtea Supremă a Landului poate, conform § 42 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, să ceară Curții Federale de Justiție, prin prezentarea unui înscris bine fondat, clarificarea unei probleme juridice de importanță fundamentală.

Prezentarea înscrisului este permisă în cazul în care Curtea Supremă a Landului vrea să se abată de la o hotărâre a Curții Federale în legătură cu o problemă juridică de extrădare sau de la o hotărâre a unui alt Tribunal Regional Superior, după intrarea în vigoare a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală. Hotărârea Curții Federale se va obține și la cererea procurorului general federal pe lângă Curtea Federală de Justiție sau a Procuraturii Generale, pentru clarificarea unei probleme juridice (§ 42 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

7. Hotărârea Curții Supreme a Landului în legătură cu admiterea extrădării cf. § 32 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Decizia judecătorească cu privire la admisibilitatea extrădării se emite conform § 32 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală printr-o hotărâre irevocabilă, care va trebui justificată. Aceasta va fi adusă la cunoștința Procuraturii Generale, a urmăritului și a apărării acestuia (§ 40 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Chiar dacă jurisdicția permanentă a Tribunalului Constituțional Federal prevede că pe timpul întregii proceduri de extrădare Curtea Supremă a Landului și Procuratura Generală au obligația să inițieze o anchetă și o elucidare conduse din oficiu (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale Federale 8, 81, 84 f.), apărarea urmăritului trebuie să fie preocupată ca în momentul emiterii hotărârii judecătorești, tribunalul să-i fie prezentate toate obiecțiile împotriva extrădării. Deoarece tribunalul nu-și poate face o părere despre împrejurările reale legate de evenimentele în care urmăritul a fost implicat în statul solicitant, dacă urmăritul nu face o prezentare detaliată a faptelor concrete. Povara materială de a prezenta dovezi pentru inexistența unor piedici în calea extrădării, o poartă autoritățile publice de stat (cf. Schomburg/ Lagodny/Gless/Hack, *Asistența juridică internațională în cauze penale*, Introducere alin. 135).

Numărul piedicilor posibile în calea extrădării este mare; ca exemplu putem da piedicile datorate apariției sau preconizării unor încălcări ale Convenției privind drepturile omului sau din rezerva ordinii publice. Pe lângă acestea mai pot fi luate în considerație felurile obstacolele procedurale, infracționale sau cu caracter personal, care se pot extinde de exemplu de la executarea unor procese în lipsă până la persecuție politică, dubla urmărire penală (dubla incriminare) sau încetarea prin prescripție, și care nu pot fi nici pe departe enumerate în totalitate aici (cf. Descrierii la Bohm/Rosenthal, în: Ahlbrecht pe lângă altele, Drept penal internațional în practică, aliniat 671 ff.).

Principiul „in dubio pro reo” înclină disputa în favoarea urmăritului, atunci când au fost epuizate alte modalități de lămurire în privința existenței premiselor unor piedici în calea extrădării.

Hotărârea judecătorească cum că extrădarea este inadmisibilă, obligă și autoritatea publică aprobatoare, datorită garanției unei protecții juridice eficiente (Art. 19 paragraf 4 din Constituția germană). Cu o astfel de hotărâre de refuz al admisibilității extrădării, procedura este încheiată.

8. O nouă hotărâre în legătură cu admiterea extrădării cf. § 33 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Dacă după hotărârea Curții Supreme a Landului privind admisibilitatea extrădării apar circumstanțe ce ar justifica o altă hotărâre, atunci Curtea Supremă a Landului va decide din nou din oficiu, dar și la cererea Procuraturii Generale sau la cererea urmăritului (§33 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală; într-un astfel de caz cf. Oberlandesgericht Hamm, hotărârea v. 2. 7. 2004 - (2) 4 Ausl A 29/03 = BeckRS 2007, 17072).

Pentru perioada în care are loc această nouă procedură de verificare, Curtea Supremă a Landului poate să ordone amânarea extrădării (§ 33 paragraf 4 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), mai ales dacă după hotărârea interimară nu se poate exclude faptul ca extrădarea să fie inadmisibilă din motivele prezentate de către persoana urmărită (a se vedea. Lagodny, în: Schomburg /Lacodny u. a., § 33 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală Rn. 34 m. w Nachw.).

Pentru că și acum, în această nouă procedură de verificare, articolul 30 paragraf 2 și 3, și articolele 31, 32 se aplică în mod corespunzător (§ 33 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), Curtea Supremă a Landului poate audia din nou pe urmărit, poate pretinde noi dovezi în legătură cu admisibilitatea extrădării indiferent de dispozițiile date în trecut și poate realiza o ședință de judecată ținută oral.

9. Obiecția, interogarea ulterioară a urmăritului cf. § 3a din Codul de procedură penală, (§ 77 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)

Articolul 77 al Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală declară și alte prevederi procedurale ca aplicabile, în special prevederile Codului de procedură penală (StPO – Strafprozeßordnung). Astfel, urmăritul poate critica oricând în timpul procedurii de extrădare încălcarea dreptului său de a fi ascultat de către instanță (§ 33a StPO) și poate cere readucerea printr-o decizie a procedurii în starea în care aceasta se află înainte de emitera hotărârii.

10. Plângere cu privire la încălcarea drepturilor constituționale adresată împotriva hotărârii Curții Supreme a Landului - Cererea unei ordonanțe temporare

Hotărârea Curții Supreme a Landului prin care extrădarea se declară ca admisibilă, poate fi atacată de către urmărit doar cu o plângere împotriva unei încălcări a drepturilor fundamentale ale omului, pe care o va adresa Curții Constituționale.

Sfat de aplicat în practică

Cererea concomitentă de emitere a unei ordonanțe cu caracter temporar până la luarea hotărârii în legătură cu plângerea adresată Curții Constituționale, împiedică desfășurarea în continuare a procedurii de extrădare până la executare.

Plângerile cu privire la încălcarea drepturilor constituționale trebuie adreseate Curții Constituționale într-un termen de o lună. Să expunerea completă a motivelor trebuie înaintată tot în acest termen (§93 paragraf 1 S. 1 BVerfGG – Bundesverfassungsgerichtgesetz / Legea Curții Constituționale Federale). Acest termen, ce nu poate fi prelungit, începe odată cu aducerea la cunoștință a hotărârii de admisibilitate (§ 32 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Urmăritul se poate adresa Curții Constituționale cu această plângere și poate acuza Curtea Supremă a Landului de încălcare a drepturilor sale fundamentale prin hotărârea emisă; aceasta nu duce la verificarea în totalitate a hotărârii, ci numai la controlarea posibilei existențe a unor încălcări ale drepturilor constituționale.

În expunerea motivelor acestei plângeri trebuie denumită hotărârea atacată, împotriva căreia se adresează plângerea, cât și dreptul sau drepturile fundamentale constituționale ce se presupune a fi fost încălcate de hotărârea Curții Supreme a Landului. Capabile de a fi mustrate sunt drepturile menționate în Art. 1 până la 12 (fără 12a), 13-19 (fără 17n, 18), 20 paragraf 4, 33, 38 paragraf 1 pag. 1, 101, 103, 104 din Constituție. Urmăritul va expune în amănunt în ce fel se vede încălcarea dreptului fundamental prevăzut în Constituție.

Dacă nu se aduc obiecții privind neacordarea dreptului obligatoriu de a fi ascultat de către instanță (Art. 103 paragraf 1 Constituție), atunci, dacă nu există o altă contestație împotriva hotărârii atacate, plângerea adresată Curții Constituționale se îngăduie, doar după ce s-a încercat înainte o remediere și s-a cerut Curții Supreme a Landului schimbarea hotărârii, prin depunerea unei mustrări scrise în legătură cu nerespectarea dreptului de audiere (mai ales §§ 33a, 356a Codul de procedură penală).

11. Aprobarea extrădării

Dacă extrădarea a fost declarată ca fiind admisibilă de către Curtea Supremă a Landului, atunci Procuratura Generală va raporta aceasta autorității sale superioare și va anexa etapele și procedeele hotărârii judecătorești (Nr. 50 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal). Cu aceasta începe procedura de aprobare.

Procedura de aprobare nu este reglementată în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală – făcând abstracție de faptul că este legată de hotărârea de respingere în procedura juridică (§§ 12, 56 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Natura ei juridică este contestată (pentru opinii a se vedea Schomburg/Lagodny printre altele, comentariu, introducere R 115 ff.). La fel de contestată este și existența vreunei căi de atac împotriva hotărârii de aprobare (pentru opinii a se vedea Schomburg/Lagodny printre altele, a. a. O., § 12 Rn. 22 ff.).

Întrucât și contestarea aprobării de către Tribunalul de Contencios Administrativ este, cel puțin parțial, susținută de jurisdicție – contrar h. M. OVG Berlin, decizia v. 26. 3. 2001 -OVG 2 L 3.01 și OVG 2 S 2.01 – apărarea urmăritului trebuie să ia în considerație și chemarea în judecată a Republiei Federale în fața Tribunalului de Contencios Administrativ.

În acest caz se poate însă aștepta la o soluționare îndelungată și, din punct de vedere juridic greu de verificat, având loc la libera apreciere a organului administrativ.

Ministerul Federal de Justiție deține competența de aprobare, aceasta însă doar prin intermediul unui acord din 1 iulie 1993, care a transferat exercitarea competențelor în principal administrațiilor juridice ale landului, care la rândul lor au dreptul de a delega sarcini mai departe.

Autoritatea aprobatoare are obligația să verifice pe cont propriu și admisibilitatea extrădării. Ea deține un raport al Procuraturii Generale (Nr. 50 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal). Respingerea extrădării de către autoritatea publică aprobatoare încheie procedura. Executarea extrădării este reglementată în Nr. 52 din Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal.

12. Prințipiu specialității (§ 11 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) – Cererea suplimentară (§ 35 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)

Statul ce solicită extrădarea poate înainta după executarea acesteia o cerere suplimentară, dacă vrea să umărească penal niște fapte, care nu au fost menționate în prima cerere de extrădere. El este împiedicat în acțiunea de urmărire de prințipiu specialității (§ 11 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), care îl protejează după extrădere pe urmărit de a fi tras la răspundere și pentru alte fapte (cu privire la renunțare s. o. III. 3.).

Pentru hotărârea judecătorească este responsabilă din nou Curtea Supremă a Landului conform § 35 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală (o extindere a aprobării extrădării). Conform § 35 din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, încuviințarea poate fi emisă dacă s-a demonstrat că extrădatul a avut ocazia să-și exprime părerea în legătură cu cererea de extrădere, iar Curtea Supremă a Landului a hotărât că extrădarea ar fi admisibilă datorită faptei, sau dacă s-a demonstrat că urmăritul a declarat, în cadrul unui protocol al unui judecător din statul solicitant, că este de acord cu urmărirea sau cu executarea unei pedepse sau a unei alte sancțiuni și că datorită faptei extrădarea ar fi admisibilă.

Pentru procedură se aplică în mod corespunzător articolele: §§ 10 paragraf 1, 29, 30 paragraf 1, paragraf 2 S. 2 până la 4, paragraf 3, § 31 paragraf 1 și 4, §§ 32, 33 paragraf 1 și 2. Și directivele privind

cererile de extrădare sosite se aplică în mod corespunzător (Nr. 56 Reglementările pentru colaborarea cu străinătatea în chestiuni de drept penal).

V. Mandatul de arestare european

Prima variantă a legii privind mandatul de arestare european din 21 iulie 2004 a fost abrogată de către Tribunalul Constituțional Federal prin sentința din 18 iulie 2005, din cauza incompatibilității acesteia cu prevederile constituției. Schimbarea sistemului german de urmărire și extrădare pentru zona țărilor membre ale Uniunii Europene a avut loc definitiv abia odată cu intrarea în vigoare la 2 august 2006 a Legii privind punerea în aplicare a deciziei-cadru în legătură cu mandatul european de arestare (Legea privind mandatul de arestare european – EuHbG; pentru un istoric al legii a se vedea BT-Drucks. 15/178; BT-Drucks. 15/2677 și BT-Drucks. 16/1024).

Această lege a fost integrată ca a 8-a parte în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Prevederile articolului §§ 78 ff. Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală sunt aplicabile de la data de 2 august 2006 indiferent de când a fost făptuită infracțiunea și indiferent de data la care s-a emis cererea, chiar și retroactiv în proceduri aflate în curs de desfășurare (a se vedea Oberlandesgericht Köln procedura penală 2005,150; Oberlandesgericht Stuttgart procedura penală 2004,546; NStZ-RR 2005,115).

În raportul cu alt stat membru, condițiile admisibilității și regulile procedurii se vor extrage din prevederile Legii cu privire la asistența judiciară internațională în materie penală.

1. Înnori esențiale în partea a 8-a a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală

Obligația de predare a proprietății cetățenilor către statele membre a fost percepță ca fiind cea mai spectaculoasă dintre noile reglementări ale mandatului european de arestare (§ 80 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Interdicția de a preda cetățenii germani (Art. 16 paragraf 2 GG, § 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), care este valabilă în continuare, a fost parțial abandonată pentru noul sistem de urmărire și extrădare din interiorul statelor membre – după o necesară modificare a Constituției (a se vedea Art. 16 paragraf 2 S. 2 Constituție).

Aceasta nu înseamnă însă că un cetățean german nu s-ar mai putea apăra împotriva unei extrădări pe teritoriul Europei. Căci și legea privind mandatul de arestare european pretinde o hotărâre individuală pe baza prezentării complete a documentelor de extrădare sau a unui mandat de arestare european echivalent acestora. Urmăritul poate insista și din motive de resocializare și reintegrare, ca după condamnarea într-un stat european să fie retrimis pentru executarea pedepsei în Germania. Ca urmare, extrădarea unui cetățean german în scopul executării pedepsei este admisă de la bun început doar cu acceptul acestuia. Cetățenilor străini cu domiciliul în Germania li se poate oferi din partea autorității aprobatoare aceeași protecție în fața extrădării ca și cetățenilor germani (§ 83b paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Legea privind mandatul de arestare european răstoarnă pe lângă refuzul de a extrăda propriii cetățeni, o a doua piatră de temelie a extrădării tradiționale: existența dublei incriminări nu se va mai verifica, dacă fapta ce stă la baza cererii de extrădare este o „faptă catalogată” – inclusă într-o culegere/catalog de legi (§ 81 Nr. 4 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Conform § 82 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală nu se aplică: §§ 5 (reciprocitate), 6 paragraf 1 (infracțiuni cu caracter politic, persecuție politică), 7 (infracțiuni cu caracter militar) și, în măsura în care există un mandat de arestare european, § 11 (specialitate). Cu acestea se anulează interdicțiile de extrădare tradiționale. În măsura în care principiul specialității este afectat, fiecărui stat membru îi rămâne obligația de a respecta principiul specialității conform § 78 RbEuHb (Decizia-cadru privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre ale Uniunii Europene); Germania a implementat acest lucru în § 83h Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală.

§ 83 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală stabilește obstacolele suplimentare în calea extrădării, și anume § 83 Nr. 1 – interdicția dublei incriminări (ne bis in idem), § 83 Nr. 2 împiedică extrădarea în cazul incapacității urmăritului de a primi pedeapsă penală (§ 19 Strafgesetzbuch / codul penal) la momentul făptuirii infracțiunii, § 83 Nr. 3 împiedică extrădarea în cazul unei sentințe în lipsa

persoanei, iar § 83 Nr. 4 împiedică extrădarea atunci când urmăritul stă sub amenințarea de a executa o detenție pe viață în țara solicitantă, fără ca cel târziu după 20 de ani să fie prevăzută o verificare a executării la cerere sau din oficiu.

§ 10 paragraf 2, care permite în cazuri speciale verificarea bănuelii infracționale, rămâne aplicabil în continuare și în cazul mandatului european de arestare.

2. Modificări ale normelor de procedură determinate de Legea privind mandatul european de arestare

Mai puțin spectaculoase sunt modificările normelor de procedură introduse de legea privind mandatul european de arestare. Procesul intern bazat pe un mandat de arestare european nu este diferit în principiu față de procedura de extrădare tradițională prevăzută în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală se sprijină în continuare pe împărțirea – acum totuși modificată – în procedura de admisibilitate și procedura de aprobare.

În cazul existenței unui mandat de arestare european, se aplică normele generale procedurale (de extrădare) ale Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală conform § 1 paragraf 4, în măsura în care reglementările părții a 8-a a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală (§§ 78 – 81) nu au prioritate.

3. Reglementarea termenelor în § 83c a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală

Reglementarea termenelor în § 83c din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală este nouă, în mod obișnuit 60 de zile de la arestare până la hotărârea în legătură cu extrădarea (§ 83c Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), 10 zile după comunicarea acordului față de procedura simplificată (§ 83c Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) și alte 10 zile de la aprobare până la predarea urmăritului (§ 83c paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Depășirea acestor termene nu împiedică însă admiterea extrădării și nu conduce de obicei la eliberarea din detenție a urmăritului (a se vedea BT-Drucks.15/1718, S. 22). În orice caz, termenele reglementate în § 83c concretizează principiul general de adevarată, astfel încât în cazul unor depășiri considerabile va trebui verificat dacă o continuare a detenției se justifică (a se vedea Curtea Supremă a Landului Karlsruhe NJW 2005,1206 f., 2005,1207,1208; Curtea Supremă a Landului Karlsruhe NJW 2007,617,618; Curtea Supremă a Landului Hamburg, decizia v. 3.5.2005 – Ausl. 28/03).

4. § 83a în Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală – Documentele de extrădare

Aplicarea a §§ 78 ff. Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală implică existența în special a unui mandat de arestare european. În locul cererii de extrădare de până acum cu anexele sale ample, apare în cazul mandatului european de arestare un formular standardizat (unitar), deși totuși documentele de extrădare reglementate în § 10 a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală, sunt și ele recunoscute, acceptate. Dacă informațiile cerute în § 83a paragraf 1 al Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală sunt și ele cuprinse, atunci e de ajuns și difuzarea prin Sistemul de Informare Schengen (§ 83a paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Pretențiile legale privind conținutul și forma mandatului de arestare european reies din § 83a Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Dacă acestea nu sunt satisfăcute, se ia în considerație de obicei doar procedura tradițională conform Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală, spre exemplu se poate ordona doar un arest provizoriu în scopul extrădării (§ 16 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală) și sunt valabile termenele menționate în § 16 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală pentru prezentarea documentelor de extrădare.

Mandatul de arestare european trebuie, conform § 83a Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, să conțină informații privitoare la identitatea urmăritului și a autorității judiciare emitente, la hotărârea judecătoarească pe baza căreia a fost emis, la natura și încadrarea juridică a infracțiunii,

la descrierea faptei și informații legate de pedeapsa prevăzută de legea statului emitent pentru infracțiunea săvârșită (§ 83a paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Chiar dacă pe teritoriul Europei se folosește un formular unitar pentru mandatul european de arestare, acest lucru nu este de ajuns pentru respectarea cerințelor minime, mai ales în ce privește cerințele legate de descrierea presupusei infracțiuni. Conform § 83a paragraf 1 Nr. 5 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală mandatul european de arestare trebuie să conțină și descrierea împrejurărilor în care a fost comisă infracțiunea, inclusiv momentul, locul și gradul de implicare al persoanei solicitate. Această exigență trebuie, pe lângă altele, să facă posibilă și protecția garantată de principiul specialității, și anume protejarea persoanei căutate de situația preluării urmăririi penale de către statul solicitat (a se vedea Curtea de Apel Köln, decizia v. 30. 3. 2005 - Ausl 25/05, Ausl 11 3/05). Descrierea circumstanțelor în care a avut loc fapta este necesară (a se vedea. BT-Drucks. 16/1024, S. 18; BT-Drucks. 15/1718, S. 20; OLG Stuttgart NJW 2007, 61 3, 614), astfel încât să fie posibilă subsumarea caracteristicilor infracțiunii (a se vedea OLG Karlsruhe StV 2007, 1 39, 140), iar din descrierea faptei trebuie să reiasă dacă celelalte premise ale extrădării sunt împlinite (§ 80 paragraf 1 und 2), cum ar fi încadrarea într-o anumită zonă a criminalității conform § 81 Nr. 4 sau dacă fapta a avut loc în țară sau în străinătate (a se vedea. OLG Karlsruhe, Beschl. v. 18. 6. 2007 - 1 AK 72/06).

Admisibilitatea extrădării nu depinde de faptul dacă mandatul european de arestare este formulat în limba germană sau dacă a fost tradus în limba germană (a se vedea. BT-Drucks. 16/1024, S. 18; BT-Drucks. 15/1718, S. 20; OLG Stuttgart StV 2004, 546), mai ales dacă toate părțile implicate au suficiente cunoștințe lingvistice.

5. Mandatul de arestare european și chestiuni legate de detenție în procesul de extrădare pe teritoriul statului executant

Dacă există un mandat european de arestare ce îndeplinește toate cerințele privind forma și conținutul, și în acest caz, cele mai importante întrebări în cadrul întregii proceduri rămân, dacă persoana urmărită va fi ținută în detenție pe parcursul desfășurării procedurii de extrădare și dacă persoana va fi într-adevăr extrădată la final.

Până la hotărârea Curții Supreme a Landului privind arestul în scopul extrădării conform § 15 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, procedura nu se deosebește de procedura tradițională de extrădare. După emitera ordinului de dare în urmărire generală în INPOL, SIS sau prin Interpol, urmează prinderea persoanei urmărite conform § 19 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Urmăritul va fi prezentat judecătorului celei mai apropiate judecătorii imediat după arestare (§ 22 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), care îl va lămuri și îl va interoga pe urmărit (§ 22 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), dar nu este împoternicit să ia o hotărâre privind detenția. Judecătorul curții de primă instanță eliberează un ordin de reținere până la hotărârea Curții Supreme a Landului (§ 22 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

Articolul 12 al deciziei-cadru 2002/584/JI a consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare, cu titlul „Păstrarea în arest a persoanei căutate”, impune în mod categoric să se hotărască în procedura internă dacă persoana căutată trebuie sau nu arestată. O eliberare provizorie din arest este categoric oricând posibilă în urma unei decizii în conformitate cu prevederile legale ale statului membru executant, în măsura în care autoritatea competentă a statului membru ia măsurile pe care le crede de cuvînță în scopul evitării unei fugi a persoanei căutate (a se vedea. Art. 12 a deciziei-cadru).

Chiar și în baza unui mandat de arestare european, extrădarea nu poate fi ordonată dacă ea pare a fi de la bun început inadmisibilă (§ 15 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), astfel încât urmăritul să poată prezenta faptele care susțin suspiciunea de inadmisibilitate a § 15 paragraf 2, încă în primul stadiu al procedurii.

Indicație:

În general trebuie ca apărarea să aibă grija ca tribunalul să țină cont de toate cauzele și faptele care pledează în realitate împotriva riscului de fugă a urmăritului, și anume integrarea sa socială, stabilitatea condițiilor sale de viață și de venit în locul unde își are domiciliul, relațiile sale strânse familiale și profesionale, posibila vârstă

înaintată și o stare de sănătate precară și rămânerea la domiciliul actual având în vedere amenințarea cu arestarea. Mai ales în cazul cetățenilor străini trebuie subliniată înrădăcinarea lor în țara de domiciliu (în cazul nostru Germania).

6. Hotărârea preliminară de consimțire de către Procuratura Generală și informarea urmăritului (§ 79 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală)

Procedura de aprobare în baza mandatului european de arestare se desfășoară în două etape și este marcată de obligația principală de încuviințare (§ 79 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

În prima etapă autoritatea publică aprobatoare va hotărî – landurile federale au autorizat Procuratura Generală în acest scop – exclusiv în legătură cu aplicarea sau neaplicarea obstacolelor în calea aprobării extrădării enumerate în § 83b Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală și dacă va cere Curții Supreme a Landului să declare extrădarea ca fiind admisibilă. În cazul în care Curtea Supremă a Landului hotărăște că extrădarea este admisibilă, atunci urmează în etapa a doua hotărârea definitivă a Procuraturii Generale privind aprobarea, sub forma unei ordonanțe aparte.

Decizia prealabilă a Procuraturii Generale (repartizată de landurile federale) în legătură cu valorificarea piedicilor ce pot sta în calea aprobării, se va emite într-o formă diferită de cea a propunerii de admisibilitate (a se vedea KG Berlin NSZ 2007,110), pentru că hotărârea trebuie adusă la cunoștința urmăritului (a se vedea BT-Drucks. 16/1024, S. 13) și el va trebui audiat în legătură cu aceasta (§ 79 paragraf 2 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală). Astfel își se va garanta urmăritului o asistență juridică eficientă și cuprinzătoare (BT-Drucks. 16/1024, S. 11,12).

Amploarea justificării deciziei prealabile se deduce din faptul că autoritatea aprobatoare ia o hotărâre discreționară, care se extinde doar asupra piedicilor care sunt standardizate și expuse în § 83b Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. De aceea, din expunerea motivelor privind decizia prealabilă trebuie să reiasă faptul că autoritatea aprobatoare a fost conștientă de atribuția ce i s-a acordat de a soluționa cazul la libera sa apreciere și că a verificat prezența posibilelor piedici în calea aprobării, în funcție de împrejurările date. În cazul existenței unei piedici, hotărârea trebuie să redea în mod inteligibil considerentele Procuraturii Generale datorită cărora autoritatea nu intenționează să valorifice acea piedică.

Pornind de la obligația de recunoaștere a mandatelor europene de arestare (§ 79 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), avantajele și dezavantajele în cazul unei urmăririri penale în țară sau în străinătate trebuie expuse, de asemenea și cetățenia și domiciliul persoanei urmărite, disponibilitatea dovezilor, stadiul procedurilor concurente, preocupările și aspectele sociale și familiale ale urmăritului (Art. 8 EMRK, Art. 6 GG), interesele victimei (BT-Drucks. 16/1024, S. 13), aspecte legate de durata procedurii, durata arestului preventiv și a pedepsei prevăzute, precum și posibilitățile prin care s-ar putea reveni la urmărirea penală.

Procuratura Generală, în calitate de autoritate aprobatoare competență, aduce la cunoștința urmăritului decizia prealabilă și îi dă acestuia ocazia de a-si exprima punctul de vedere în legătură cu aceasta în termenul adecvat prevăzut (a se vedea KG Berlin NSZ 2007,110).

7. Cererea Procuraturii Generale de pronunțare a unei hotărâri cu privire la admisibilitatea extrădării cf. § 29 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Dacă autoritatea aprobatoare nu dorește să învoce o piedică ce poate sta în calea aprobării (în sensul § 83b Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală), atunci ea determină eliberarea unei hotărâri de către Curtea Supremă a Landului privind tocmai neaplicarea piediciei și aprobarea extrădării. Abia atunci când s-a emis o decizie prealabilă ce îndeplinește cerințele formale și de conținut, poate Curtea Supremă a Landului să ia hotărârea cu privire la admisibilitate (a se vedea KG Berlin NSZ 2007,110).

8. Verificarea hotărârii preliminare de consimțire a Curții Supreme a Landului în legătură cu admisibilitatea extrădării cf. § 29 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală

Curtea Supremă a Landului verifică hotărârea emisă în prealabil de către autoritatea aprobatoare de a nu invoca nici o piedică în calea aprobării. Deși Curtea Supremă a Landului nu are decât o competență redusă pentru verificarea hotărârii deoarece Procuratura Generală, în calitate de autoritate aprobatoare, deține o mare libertate în aprecierea situației (a se vedea Begr. RegE, BT-Drucks. 16/1024, S. 13). Curtea Supremă a Landului verifică din proprie responsabilitate admisibilitatea extrădării.

9. Procedura simplificată

Dacă urmăritul se declară, conform § 41 a Legii privind asistența judiciară internațională în materie penală, de acord cu extrădarea și acceptă procedura simplificată, atunci nu mai are loc o verificare a hotărârii autoritatii aprobatoare, astfel extrădarea unei persoane urmărite poate fi aprobată fără desfășurarea procedurii formale de extrădare.

10. Aprobarea extrădării de către Procuratura Generală

Într-o două etapă, care succede hotărârii de admisibilitate a Curții Supreme a Landului, urmează hotărârea definitivă în privința aprobării, sub forma unei decizii separate.

Hotărârea definitivă a Procuraturii Generale privind aprobarea poate dифeri substanțial față de hotărârea premergătoare (a se vedea BT-Drucks. 16/1024, S. 14). În cazul în care împrejurări noi sau modificate fac necesară emiterea unei noi hotărâri în legătură cu neaplicarea piedicilor din calea aprobării, atunci și această hotărâre se va prezenta din nou Curții Supreme a Landului conform §§ 79 paragraf 3 și 33 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală. Si persoana urmărită are ea însăși dreptul de a depune o cerere (§33 paragraf 1 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

11. Noua hotărâre legată de admisibilitate

Procedura în conformitate cu § 33 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, care impune luarea unei noi hotărâri de către Curtea Supremă în privința admisibilității în cazul schimbării situației, se va pune în aplicare și în cazul mandatului european de arestare.

Dacă după prima hotărâre a Curții Supreme a Landului privind admisibilitatea extrădării, apar circumstanțe care se pretează pentru justificarea unei alte hotărâri în privința admisibilității, atunci Curtea Supremă a Landului va hotărî din nou, din oficiu, la cerea procuraturii sau la cererea urmăritului dacă extrădarea este sau nu admisibilă. Același lucru se aplică în conformitate cu § 79 paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală și în cazul hotărârii Procuraturii Generale de a nu pune în valoare piedicile din calea aprobării. În acest timp, Curtea Supremă a Landului poate să dispună amânarea extrădării (§ 33 paragraf 4 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală).

12. Executarea extrădării de către Procuratura Generală

În timp ce termenele reglementate în § 83c din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală ar trebui de fapt să grăbească procedura de extrădare pe baza unui mandat european de arestare, dar depășiri ale acestor termene nu trag după sine consecințe, se găsește la finalul procedurii, în § 83d din Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală, o reglementare categorică: conform acesteia urmăritul va trebui eliberat din arest, dacă el nu va fi preluat de către statul solicitant în timp de 10 zile de la expirarea termenului stabilit pentru predare conform § 83c paragraf 3 Legea privind asistența judiciară internațională în materie penală și dacă în această perioadă de 10 zile nu a fost stabilit un alt termen de predare.